

У ПАРІ МАЙЖЕ СІМ ДЕСЯТИЛІТЬ

- Я познайомився з Галею пізньою осінню на весіллі з мого товариша, - розповідає *Анатолій Крока*. - Через три місяці побралися. Весною мене забрали до війська. Три роки служив у Приморському краї. У цей час у нас народився синочок *Льоня*.

Поки чоловік ніс службу, Галина працювала в колгоспі. Нерідко брала з собою в поле маленького синочка.

- Покладу його в колисочку, зроблену з дерев'яних па-лок, обшиту полотном, та йду в поле жито жати. У розорі простелю пелюшку, посаджу на неї синочка, а сама жну. Так і картоплю копала. На поле йшла з колющою за плечима, в одній руці несла заступ, в іншій - горщик з їжею. Я з жінками із ланки вручну копала колгоспну картоплю, а *Льоня* тихенько сидів на соснових гілках. Бувало, що накриється ними та й засне.

Всього в *Анатолія* та *Галини* народилося троє дітей. Донечка *Світлана*, котра з'явилася на світ після *Леоніда*, не прожила й півроку, п'ятимісячною померла від запалення. Після неї народилася дочка *Ніна*. Десять років тому, у січні 2010-го, тяжке горе огорнуло серця *Анатолія* та *Галини* - Господь забрав до себе сина *Леоніда*. Відтоді сонце перестало сяяти їм як раніше. Дякувати Богу, послав їм Господь четверо внуків та троє правнуків, котрі є продовженням роду.

Шістдесят дев'ять років живуть у парі *Анатолій Олексійович* та *Галина Улянівна Кроки* із села *Жалин*. Свою спільну життєву ниву вони почали засівати 21 лютого 1951 року, коли перед Богом і людьми уклали свій шлюб. На той час *Галині* було 16, *Анатолію* - 20 років. Різне траплялося на їхній ниві: і добре, і зле, та кохання і життєва мудрість виявилися міцнішими за всі негаразди

Двадцять сім років пропрацювала *Галина Улянівна* в колгоспній ланці. Ще сім років завідувала дитячим садком у *Жалині*, якийсь час пекла хліб у *Злазненській* пекарні та працювала санітаркою в *Костопільській* райполіклініці та райлікарні.

Майже чотири десятиліття трудився у колгоспі «*Зоря*» *Анатолій Крока*. Завідував тваринницькою фермою, пізніше - усім колгоспним господарством, працював також у майстерні, був іздовим та різноробчим. В обох вистачало клопотів і вдома. Адже, крім колгоспної роботи, тримали чимале домашнє господарство, обробля-

ли землю, заготовляли корми худобі.

- Перед тим, як бігти на колгоспне поле, треба було видоїти дві власні корови та попорати у хліві, - *мовить баба Галія*. - Домашнє господарство - то велика підмога в селі. Не лінуватимешся працювати, то щось й матимеш. Як вчилися діти, то завше було що в сумки їм покласти.

Анатолій та *Галина Кроки* живуть з глибокою вірою в Бога. Тривалий час *Анатолій Олексійович* був старостою у сільській церкві, а *Галина Улянівна* пекла просфори. Завдяки їй на сільському кладовищі завжди прибрано і чисто, бо вміла людей організувати, аби лад там навели.

- Я й сьогодні дивуюся з того, що мені ніхто й ніде не відмовляв у допомозі, - з гордістю *мовить Галина Крока*. - Коли треба було ремонтувати церкву, заходила у владні кабінети і в Рівному, і в Костополі. Завжди гарно ставилися до мене і колишній депутат Верховної Ради *Микола Шершун*, і наш районний депутат *Валерій Деркач*, і голова районної ради *Сергій Ткачук*. А директор *Івано-Долинського* спецкар'єру *Галина Довжаниця* як матір рідну приймала. Пам'ятаю, якось вона сказала своїй секретарці: «Якщо прийде ця жіночка, то щоб не чекала під дверима, бо це - моя подружка». Завдяки *Галині* *Василівні* біля церкви в *Жалині* встановлено пам'ятний хрест з базальту. Частим гостем у нашій хаті є голова сільської ради *Марія Євгенівна Комар*, яка завжди цікавиться нашим здоров'ям, а при потребі допоможе.

Цьогорічний лютий - особливий у житті *Анатолія* та *Галини Кроків*, оскільки глава сімейства, *Анатолій Олексійович*, днями відзначатиме своє 90-річчя, а тижнем раніше, на Стрітення Господнє, 85-річний ювілей відсвяткувала й господиня дому, *Галина Улянівна*. Односельчани шанують цю родину і зичать старожилам прожити в парі ще не один рік.

Олександр НИКОНЧУК

